

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba)

z dnia 1 czerwca 2017 r.*

Dumping — Przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chin — Zmiana ostatecznego cła antidumpingowego — Częściowy przegląd okresowy — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlające wartości rynkowe — Zmiana okoliczności — Obowiązek uzasadnienia — Termin na wydanie decyzji dotyczącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia 1225/2009

W sprawie T-442/12

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, z siedzibą w Changzhou (Chiny), reprezentowana przez adwokatów E. Vermulsta, S. van Cutsema, F. Graafsmę oraz J. Cornelisa,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez S. Boelaert, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną początkowo przez adwokata G. Berrischa oraz N. Chesaites, barrister, a następnie przez G. Berrischa i B. Byrne'a, solicitor, i wreszcie przez adwokata N. Tuominen,

strona pozwana,

popieranej przez

Komisję Europejską, reprezentowaną początkowo przez M. Françę oraz A. Stobiecką-Kuik, a następnie przez M. Françę oraz J.F. Brakelanda, działających w charakterze pełnomocników,

oraz przez

Distillerie Bonollo SpA, z siedzibą w Formigine (Włochy),

Industria Chimica Valenzana SpA, z siedzibą w Borgoricco (Włochy),

Distillerie Mazzari SpA, z siedzibą w Sant'Agata sul Santerno (Włochy),

Caviro Distillerie Srl, z siedzibą w Faenza (Włochy),

oraz

* Język postępowania: angielski.

Comercial Química Sarasa, SL, z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), reprezentowane przez R. MacLeana, solicitor,

interwencji,

mającej za przedmiot żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 626/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 349/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2012, L 182, s. 1) w zakresie mającym zastosowanie do skarżącej,

SĄD (ósma izba)

w składzie: A.M. Collins (sprawozdawca), prezes, M. Kancheva i R. Barents, sędziowie,

sekretarz: C. Heeren, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 grudnia 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Kwas winowy stosowany jest w produkcji wina i innych napojów jako dodatek do żywności i jako opóźniacz do zapraw gipsowych oraz w wielu innych produktach. W Unii Europejskiej oraz w Argentynie kwas (L+)-winowy jest wytwarzany z produktu ubocznego powstałego przy produkcji wina zwanego osadem winiarskim, który jest przekształcany w winian wapnia, a następnie w kwas winowy. W Chińskiej Republice Ludowej kwas (L+)-winowy i kwas DL-winowy wytwarzane są z benzenu, który jest przekształcany w bezwodnik maleinowy, a następnie w kwas maleinowy i wreszcie w kwas winowy. Kwas winowy wytwarzany w procesie syntezy chemicznej ma te same cechy fizyczne i chemiczne i jest przeznaczony do tych samych podstawowych zastosowań co kwas wytwarzany z produktów ubocznych procesu produkcji wina. W odpowiedzi na pytanie Sądu zadane na rozprawie strony potwierdziły, że kwas DL-winowy produkowany jest jedynie w Chinach.
- 2 W dniu 24 września 2004 r. do Komisji Europejskiej wniesiono skargę dotyczącą praktyk dumpingowych w sektorze kwasu winowego złożoną przez licznych producentów europejskich, w tym przez Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA i Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 W dniu 30 października 2004 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2004, C 267, s. 4).
- 4 W dniu 27 lipca 2005 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1259/2005 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2005, L 200, s. 73).
- 5 W dniu 23 stycznia 2006 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła rozporządzenie (WE) nr 130/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2006, L 23, s. 1).

- 6 W następstwie opublikowania w dniu 4 sierpnia 2010 r. zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych (Dz.U. 2010, C 211, s. 11) Komisja otrzymała w dniu 27 października 2010 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia tych środków złożony przez Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari i Industria Chimica Valenzana.
- 7 W dniu 26 stycznia 2011 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i przeglądu środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i przeglądu tych środków (Dz.U. 2011, C 24, s. 14) zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51, zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”).
- 8 W dniu 9 czerwca 2011 r. pięć spółek wspomnianych w pkt 6 powyżej złożyło wniosek o częściowy przegląd okresowy dotyczący dwóch producentów-eksporterów, w tym skarżącej Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- 9 W dniu 29 lipca 2011 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2011, C 223, s. 16) na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- 10 W dniu 1 sierpnia 2011 r. Komisja przesłała skarżącej kwestionariusz i formularz wniosku o korzystanie ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (MET). Skarżąca wysłała do Komisji swój wniosek w dniu 26 sierpnia 2011 r., zaś prawidłowo wypełniony kwestionariusz w dniu 1 września 2011 r.
- 11 W dniu 3 października 2011 r. Komisja skierowała do skarżącej żądanie udzielenia informacji. W szczególności Komisja zażądała przedstawienia jej dowodów na okoliczność, że ceny jej surowców odzwierciedlały wartości rynkowe, zważywszy, że źródłem objętego postępowaniem surowca była ropa naftowa, czyli produkt sprzedawany na rynkach światowych.
- 12 W dniu 17 października 2011 r. skarżąca odpowiedziała na żądanie Komisji, wyjaśniając, że wykorzystywany przez nią benzen pochodził z koksu, a nie z ropy naftowej, i przedstawiła diagram obrazujący cenę zakupu benzenu wytwarzanego z koksu oraz diagram ilustrujący cenę benzenu z koksu na północy Chińskiej Republiki Ludowej. Dodała ona, że jej cena zakupu benzenu odzwierciedlała wartości na chińskim rynku.
- 13 W dniach 14 i 15 listopada 2011 r. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach skarżącej.
- 14 W dniu 1 lutego 2012 r. Komisja przesłała skarżącej zawiadomienie w sprawie jej wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, informując ją o oddaleniu jej wniosku oraz o okolicznościach faktycznych i zasadniczych względach uzasadniających jego oddalenie. W szczególności zawiadomienie wskazywało, że według skarżącej wykorzystywany przez nią benzen był wytwarzany z koksu, a nie z ropy naftowej. Co więcej, w zawiadomieniu zaznaczono, że koszt benzenu stanowił znaczną większość kosztów surowców, które z kolei reprezentowały niemalże połowę kosztu wytworzenia kwasu winowego. W konsekwencji zgodnie z zawiadomieniem każde zniekształcenie ceny benzenu miało istotny wpływ na ceny produkcji kwasu winowego w Chińskiej Republice Ludowej. Wreszcie zawiadomienie wskazywało, że cena benzenu w Chińskiej Republice Ludowej była o 19–51% niższa niż w Europie i w Stanach Zjednoczonych.

- 15 W dniu 13 lutego 2012 r. skarżąca przesłała do Komisji swe uwagi dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w pkt 14 powyżej, podnosząc między innymi, że cło w wysokości 40% na wywóz benzenu zostało zastąpione cłem tymczasowym w wysokości 0%. Ponadto skarżąca podkreśliła okoliczność, że wykorzystywany przez nią benzen był wytwarzany z koksu i że w konsekwencji porównanie cen benzenu dokonane przez Komisję było nieprawidłowe, ponieważ w Europie i w Stanach Zjednoczonych benzen produkowany jest z ropy naftowej.
- 16 W dniu 11 kwietnia 2012 r. Komisja przekazała skarżącej końcowy dokument informacyjny opisujący okoliczności faktyczne i zasadnicze względy, na podstawie których planowała zalecić zmianę obowiązujących środków antydumpingowych zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego, oraz dokument prezentujący szczegółowe obliczenie marginesu dumpingu skarżącej. W szczególności dokument informacyjny wskazywał, że cło w stawce 40% na wywóz benzenu zostało zastąpione cłem tymczasowym w stawce 0%. Niemniej jednak instytucja ta uznała, że skarżąca nie była w stanie wyjaśnić niskiej ceny benzenu na rynku w ChRL. W tym względzie końcowy dokument informacyjny wskazywał na istnienie różnicy cen benzenu wynoszącej 19–51% pomiędzy Chińską Republiką Ludową a innymi państwami mającymi gospodarkę rynkową oraz na brak zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) w stawce 17% na przywóz benzenu.
- 17 W dniu 16 kwietnia 2012 r. Rada wydała rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 349/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2012, L 110, s. 3).
- 18 W dniu 25 kwietnia 2012 r. skarżąca przesłała Komisji swe uwagi dotyczące końcowego dokumentu informacyjnego, żądając w szczególności, aby instytucja ta przedstawiła jej dodatkowe informacje dotyczące metodologii wykorzystanej do skonstruowania wartości normalnej. Ponadto w tym samym dniu skarżąca wysłała do Komisji propozycje zobowiązania cenowego w celu wyeliminowania dumpingu zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego.
- 19 W następstwie postępowania w sprawie częściowego przeglądu okresowego obejmującego skarżącą i innego producenta-eksportera Rada wydała w dniu 26 czerwca 2012 r. rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 626/2012 w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 349/2012 (Dz.U. 2012, L 182, s. 1, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”).
- 20 Zasadniczo w zaskarżonym rozporządzeniu skarżące odmówiono statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej i po skonstruowaniu wartości normalnej na podstawie informacji przekazanych przez producenta współpracującego w analogicznym państwie podwyższono cło antydumpingowe mające zastosowanie do produktów wytworzonych przez nią z 10,1% do 13,1%. Ponadto w zaskarżonym rozporządzeniu odrzucone zostało zobowiązanie cenowe złożone przez skarżącą.

Postępowanie i żądania stron

- 21 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 5 października 2012 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę.
- 22 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniach 4 i 31 stycznia 2013 r., po pierwsze, Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari i Industria Chimica Valenzana (zwane dalej „interweniującymi spółkami”), i po drugie, Komisja wniosły od dopuszczenie do udziału w niniejszym postępowaniu w charakterze interwenientów popierających żądania Rady.

- 23 Postanowieniem z dnia 12 marca 2013 r. prezes pierwszej izby dopuścił interwencję Komisji, wyjaśniając, że z uwagi na złożenie jej wniosku o dopuszczenie do postępowania w charakterze interwenienta po upływie terminu wyznaczonego w art. 116 ust. 6 regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 2 maja 1991 r., ma ona prawo przedstawić swe uwagi na podstawie sprawozdania na rozprawę, które zostanie jej przedstawione podczas ustnego etapu postępowania.
- 24 Ze względu na zmianę składu izb Sądu, zgodnie z art. 27 ust. 5 regulaminu postępowania przed Sądem, sędzia sprawozdawca został przydzielony do ósmej izby, której w rezultacie została przekazana niniejsza sprawa.
- 25 Postanowieniem z dnia 18 maja 2015 r. prezes ósmej izby dopuścił interwencję spółek interwenientów.
- 26 Interweniujące spółki przedstawiły uwagi interwenienta w dniu 4 sierpnia 2015 r. Główne strony sporu złożyły swe uwagi dotyczące tego pisma procesowego w wyznaczonych terminach.
- 27 Strona skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w dotyczącej jej części;
 - obciążenie Rady kosztami postępowania.
- 28 Rada wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi jako bezzasadnej;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.
- 29 Interweniujące spółki wnoszą do Sądu o:
- oddalenie skargi jako bezzasadnej;
 - obciążenie skarżącej poniesionymi przez nie kosztami.

Co do prawa

- 30 Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, drugi naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, trzeci naruszenia obowiązku uzasadnienia, czwarty naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego, a piąty naruszenia art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i prawa do obrony.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego

Argumenty stron

- 31 Skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, ponieważ stwierdza się w nim, że w odniesieniu do niej warunki gospodarki rynkowej nie przeważały. Skarżąca twierdzi, że przedstawiła wystarczające dowody na okoliczność, iż jej decyzje handlowe były podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt oraz bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa, a koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlały wartości rynkowe. W szczególności wykazała

ona, że jej decyzje o zakupie surowców były podejmowane bez żadnej ingerencji ze strony państwa w odniesieniu do ilości lub ceny. Skarżąca dodaje, że zgodnie z zaskarżonym rozporządzeniem przestrzegala warunków przewidzianych w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret od drugiego do piątego rozporządzenia podstawowego.

- 32 Z motywu 18 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że Rada oparła swą odmowę na okoliczności, iż cena niektórych surowców, między innymi benzenu i bezwodnika maleinowego, była zniekształcona.
- 33 Skarżąca wyjaśnia, że nie nabywa bezwodnika maleinowego, lecz sama produkuje go z benzenu z koksu. W konsekwencji zaobserwowane zniekształcenia ceny tego surowca są bez znaczenia.
- 34 Jeżeli chodzi o cenę benzenu skarżąca zaznacza, że Rada oparła swój wniosek na trzech argumentach, a mianowicie na istnieniu niewytłumaczonej różnicy 19–51% pomiędzy cenami na chińskim rynku krajowym a cenami stosowanymi w innych państwach mających gospodarkę rynkową, istnieniu cła wywozowego na benzen w stawce 40% i na braku zwrotu podatku VAT od wywozu benzenu w stawce 17%.
- 35 Po pierwsze, skarżąca wskazuje, że Rada nie wzięła pod uwagę, iż różnica cen wynosząca 19–51% wynikała z okoliczności, że koszt smoły węglowej będącej surowcem wykorzystywanym w produkcji benzenu z koksu w Chinach jest niższy niż cena ropy naftowej, który to surowiec wykorzystywany jest w Europie i w Stanach Zjednoczonych, jak to podniosła skarżąca w toku postępowania administracyjnego. W zaskarżonym rozporządzeniu błędnie założono, że surowcem do produkcji benzenu zakupywanym przez skarżącą była ropa naftowa, co wynika w szczególności z żądania udzielania wyjaśnień przez Komisję z dnia 3 października 2011 r.
- 36 Ponadto w replice skarżąca twierdzi, że argument Rady, iż proces arbitrażu powinien być wyeliminować różnice cenowe, został podniesiony po raz w pierwszy w odpowiedzi na skargę i nie znajduje się w zaskarżonym rozporządzeniu ani w dokumentach z dochodzenia.
- 37 Po drugie, skarżąca zaznacza, że zaskarżone rozporządzenie błędnie wskazuje, iż istniało cło o stawce 40% na przywóz benzenu, podczas gdy rzeczony cło dotyczyło wywozu. W każdym razie wykazała ona, że wskazywana opłata wywozowa nie obowiązywała w okresie dochodzenia przeglądowego z powodu równoległego istnienia tymczasowego cła w stawce 0%, jak uznaje to samo zaskarżone rozporządzenie.
- 38 Po trzecie, skarżąca podnosi, że brak zwrotu VAT od wywozu benzenu w stawce 17% nie stanowi poważnej ingerencji ze strony państwa w rozumieniu rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z orzecznictwem rozporządzenie podstawowe wymaga, aby ingerencja ze strony państwa była poważna, rzeczywista i bezpośrednia. Umożliwia to więc pewien stopień ingerencji ze strony państwa. Skarżąca dodaje, że warunki te nie były spełnione w niniejszej sprawie, albowiem miała ona swobodę zakupu przywożonego benzenu od różnych dostawców i po cenach negocjowanych bez interwencji ze strony państwa. W każdym wypadku brak zwrotu VAT od przywozu benzenu mógł uzasadniać dostosowanie wartości normalnej, jak uczyniono to w pierwotnym dochodzeniu i w innych postępowaniach antydumpingowych, zamiast prowadzić do odmowy przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
- 39 W replice skarżąca zaznacza, że w zawiadomieniu dotyczącym przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej z dnia 1 lutego 2012 r. Komisja wskazała, że nie spełniała ona tego kryterium z powodu istnienia „poważnej ingerencji ze strony państwa” na rynku benzenu. W konsekwencji Komisja i Rada (zwane dalej łącznie „instytucjami”) oparły się na kryterium ustanowionym w pierwszym członie zdania art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, a nie na kryterium przewidzianym w drugim członie zdania tego przepisu. W konsekwencji przytoczone przez Radę orzecznictwo dotyczące tej kwestii jest nieistotne.

40 Rada kwestionuje argumenty skarżącej.

Ocena Sądu

- 41 Tytułem wstępu należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku przywozu z państw nieposiadających gospodarki rynkowej, w drodze wyjątku od zasad określonych w art. 2 ust. 1–6, normalną wartość określa się co do zasady w oparciu o cenę lub wartość skonstruowaną w warunkach gospodarki rynkowej państwa trzeciego. Celem tego przepisu jest bowiem unikanie uwzględniania stosowanych cen i kosztów ponoszonych w państwach nieposiadających gospodarki rynkowej, gdyż czynniki te nie są wynikiem działania normalnych sił rynkowych (wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, Zb.Orz., EU:C:2012:471, pkt 66).
- 42 Niemniej na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) w postępowaniach antydumpingowych dotyczących przywozu z jakiegokolwiek kraju o gospodarce nierynkowej, które jest członkiem Światowej Organizacji Handlowej (WTO), w tym z Chińskiej Republiki Ludowej, wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego, jeżeli zostanie wykazane, na podstawie właściwie uzasadnionych wniosków producenta lub producentów, w stosunku do których toczy się postępowanie, oraz zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w art. 2 ust. 7 lit. c), że warunki gospodarki rynkowej przeważają w przypadku tego producenta lub tych producentów w odniesieniu do produkcji oraz sprzedaży rozpatrywanego produktu podobnego.
- 43 Ponadto sposób ustalania wartości normalnej produktu określony w art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego jest wyjątkiem od szczególnego sposobu przewidzianego do tego celu w art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, bowiem ten ostatni co do zasady ma zastosowanie w przypadku przywozów pochodzących z państw nieposiadających gospodarki rynkowej. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wszelkie odstępstwa lub wyjątki od zasady ogólnej należy interpretować w sposób ścisły (wyroki: z dnia 28 października 2004 r., Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, EU:T:2004:317, pkt 50; z dnia 10 października 2012 r., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Rada, T-170/09, niepublikowany, EU:T:2012:531, pkt 76).
- 44 Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego do każdego producenta pragnącego korzystać z tych zasad należy dostarczenie wystarczających dowodów – takich jak wymienione w tym przepisie – że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej.
- 45 W tym względzie należy podkreślić, że ciężar dowodu spoczywa na producencie-eksporterze, który pragnie korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (wyrok z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 83). Zadaniem Rady i Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta-eksportera objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
- 46 Należy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, a w szczególności w dziedzinie środków ochrony handlowej, instytucje Unii dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania, ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać. Co się tyczy kontroli sądowej takiej oceny, to musi ona ograniczać się do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistego błędu w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy [wyroki: z dnia 16 lutego 2012 r., Rada i Komisja/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, pkt 63; z dnia 11 września 2014 r., Gem-Year Industrial i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, C-602/12 P, niepublikowany, EU:C:2014:2203, pkt 48].

- 47 Bezsporne jest, że w niniejszej sprawie odmówiono przyznania skarżącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej wyłącznie na tej podstawie, że nie wykazała ona, iż spełnia kryterium ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, podczas gdy inne kryteria zostały uznane za spełnione.
- 48 Na mocy rzeczonego art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze producent powinien dostarczyć wystarczające dowody, aby wykazać, że jego decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów, włączając na przykład surowce, koszty technologii i pracy, produkcję, sprzedaż i inwestycje, podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt oraz bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa, a koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlają wartości rynkowe.
- 49 Przepis ten ustanawia zatem z jednej strony podwójny warunek w stosunku do niektórych decyzji handlowych producenta, a z drugiej strony warunek dotyczący rzeczywistych kosztów ważniejszych nakładów (wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 73). Pierwszy z tych warunków zmierza do zbadania, czy odnośne decyzje zainteresowanych producentów-eksporterów kierują się czysto handlowymi względami, właściwymi przedsiębiorstwu działającemu w warunkach gospodarki rynkowej, czy też zostały one zakłócone innymi względami, właściwymi dla gospodarek państwowych (wyrok z dnia 17 czerwca 2009 r., Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Rada, T-498/04, EU:T:2009:205, pkt 88). Jeżeli chodzi o warunek dotyczący tego, by koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlały wartości rynkowe, w orzecznictwie przyjęto, że należy rozumieć go w ten sposób, iż odnosi się on do rynku, na którym ustalanie cen nie było zniekształcone przez ingerencje ze strony państwa [zob. podobnie wyroki: z dnia 11 września 2014 r., Gem-Year Industrial i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, C-602/12 P, niepublikowany, EU:C:2014:2203, pkt 52; z dnia 10 października 2012 r., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Rada, T-170/09, niepublikowany, EU:T:2012:531, pkt 74, 77; z dnia 10 października 2012 r., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, T-172/09, niepublikowany, EU:T:2012:532, pkt 119, 120].
- 50 W niniejszej sprawie, jak podnosi skarżąca i czego nie kwestionuje Rada, stwierdzenie dotyczące ceny bezwodnika maleinowego dotyczy jedynie innego producenta-eksportera objętego przeglądem okresowym, a nie skarżącej. W konsekwencji należy zaznaczyć, że odmowa przyznania skarżącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie opierała się na tym względzie.
- 51 Z motywu 18 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że skarżącej odmówiono przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej na podstawie dowodów wskazujących, że cena podstawowego surowca, czyli benzenu, była zniekształcona. Co do tej kwestii zaskarżone rozporządzenie wskazuje, po pierwsze, że porównanie cen na rynku krajowym Chińskiej Republiki Ludowej z cenami w innych państwach o gospodarce rynkowej, na podstawie ceny zakupu jednego ze współpracujących producentów, ujawniło różnicę w cenie wynoszącą 19–51% w okresie objętym dochodzeniem. Po drugie, w zaskarżonym rozporządzeniu stwierdza się, że Chińska Republika Ludowa nałożyła cło w stawce 40% na przywóz benzenu, lecz nie obowiązywało ono w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Należy jednak zaznaczyć, że owo odniesienie do cła przywozowego stanowi – co przyznają strony – omyłkę pisarską, która pojawiła się po raz pierwszy w dokumentach znajdujących się w aktach administracyjnych, a dokładniej w końcowym dokumencie informacyjnym, i która w konsekwencji została powtórzona przez skarżącą w jej komentarzach dotyczących tego dokumentu z dnia 25 kwietnia 2012 r. Po trzecie, zaskarżone rozporządzenie stwierdza, że Chińska Republika Ludowa nie zwróciła podatku VAT w stawce 17% od przywozu benzenu.
- 52 W tym względzie należy zaznaczyć, że jak twierdzi sama Rada, w zaskarżonym rozporządzeniu oparła ona swą odmowę na warunku dotyczącym kosztów ważniejszych nakładów, przewidzianym w drugim członie zdania art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, a nie na warunku odnoszącym się do decyzji przedsiębiorstw przewidzianym w pierwszym członie zdania tego przepisu. Wynika to z analizy zaskarżonego rozporządzenia w jego kontekście, w świetle charakteru okoliczności

ustalonych w związku z odmową przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, systematyki art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego i ogółu dokumentów wchodzących w skład akt administracyjnych. Nawet jeśli zawiadomienie dotyczące wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej zawiera odniesienie do poważnej ingerencji ze strony państwa, to stwierdza się w nim również, że ceny benzenu nie odzwierciedlały właściwie wartości rynkowych. Ponadto końcowy dokument informacyjny Komisji stwierdzał istnienie zniekształceń cen zakupu surowców, w szczególności benzenu.

- 53 W świetle powyższego należy zauważyć, że w zaskarżonym rozporządzeniu stwierdzono nie, że państwo dokonało poważnej ingerencji w decyzje skarżącej dotyczące jej nakładów w rozumieniu pierwszego członu zdania art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, lecz że koszty ważniejszych nakładów skarżącej nie odzwierciedlały właściwie wartości rynkowych w rozumieniu drugiego członu zdania tego artykułu, ponieważ doszło do ich zniekształcenia.
- 54 W konsekwencji należy oddalić jako bezskuteczne argumenty skarżącej mające na celu wykazanie, że jej decyzje handlowe dotyczące zakupu surowców zostały podjęte bez poważnej, rzeczywistej i bezpośredniej ingerencji ze strony państwa, oraz orzecznictwo przytoczone na ich poparcie.
- 55 Jeżeli chodzi o okoliczności wskazane w motywie 18 zaskarżonego rozporządzenia w ramach oceny warunku dotyczącego kosztów nakładów, czyli warunku, który został faktycznie zastosowany, po pierwsze, należy stwierdzić, że wobec braku uzasadnienia różnica w cenie wynosząca 19–51% podstawowego surowca, czyli benzenu, może stanowić istotną wskazówkę, że rzeczony warunek nie jest spełniony.
- 56 Skarżąca wyjaśnia różnicę cen okolicznością, iż benzen produkowany z koksu jest tańszy od benzenu wytwarzanego z ropy naftowej. Dodaje ona, że w zaskarżonym rozporządzeniu po prostu pominięto to uzasadnienie.
- 57 W tym względzie należy zaznaczyć, że zawiadomienie dotyczące przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej z dnia 1 lutego 2012 r. wyraźnie wskazuje, że instytucje odnotowały ten argument. W tym kontekście w motywie 20 zaskarżonego rozporządzenia stwierdza się, że skarżąca nie była w stanie wyjaśnić niskich cen benzenu na rynku w Chińskiej Republice Ludowej w stosunku do cen w innych państwach posiadających gospodarkę rynkową. W tym kontekście należy rozumieć, że zaskarżone rozporządzenie stwierdza, iż okoliczność faktyczna przedstawiana przez skarżącą nie wystarczała do wyjaśnienia omawianej różnicy cen.
- 58 Ponadto w ramach niniejszej skargi Rada, wspierana przez interweniujące spółki, dodała, że benzen był jednolitym produktem podstawowym, jakość benzenu z ropy naftowej i benzenu z koksu nie różniła się, co uzasadniałoby różnicę cen, oraz że na niezniekształconym rynku arbitraż powinien być doprowadzić do zrównoważenia cen w Chińskiej Republice Ludowej i cen w innych państwach mających gospodarkę rynkową. Wbrew twierdzeniom skarżącej nie ma żadnego powodu, aby odrzucać jako spóźniony argument dotyczący procesu arbitrażu cenowego, albowiem jest on dorozumiany w rozumowaniu przyjętym w zaskarżonym rozporządzeniu, które opierało się na istnieniu różnic cenowych pomiędzy różnymi regionami świata nieuzasadnionych przez skarżącą.
- 59 Należy przypomnieć, że jak wskazano w pkt 44 i 45 powyżej, ciężar dowodu spoczywa na producencie-eksporterze pragnącym korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. W konsekwencji do skarżącej należy dowiedzenie w przekonujący sposób, że benzen z ropy naftowej i benzen z koksu mają różne cechy i właściwości uzasadniające różnicę cen lub że istniały inne powody uzasadniające różnicę cen pomiędzy tymi regionami. Tymczasem należy zauważyć, że skarżąca powołała się jedynie na odmiennosć surowców służących do wytwarzania benzenu, czyli produktu podstawowego, którego cechy nie różnią się w zależności od substancji

wykorzystywanej do jego wytworzenia, bez przedstawiania wyjaśnień i dowodów koniecznych w celu wykazania, że mogła korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

- 60 W konsekwencji należy odrzucić argumenty skarżącej dotyczące różnicy cen benzenu stwierdzonej w zaskarżonym rozporządzeniu.
- 61 Po drugie, jeżeli chodzi o cło wywozowe wystarczy zaznaczyć, że zaskarżone rozporządzenie stwierdza, iż cło w stawce 40% było tymczasowo zawieszono. W konsekwencji, niezależnie od kwestii, czy istnienie tymczasowo zawieszono cła stanowi okoliczność, która sama w sobie może mieć wpływ skutek odstraszający w odniesieniu do wywozu, jak twierdzą interweniujące spółki, należy zaznaczyć, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie oparto się na tej okoliczności właśnie z uwagi na zawieszenie cła.
- 62 Po trzecie, bez popełniania błędu u możliwe było stwierdzenie w zaskarżonym rozporządzeniu, że brak zwrotu podatku VAT w stawce 17% od wywozu benzenu stanowił okoliczność mogącą przyczynić się do zniekształcenia ceny benzenu w Chińskiej Republice Ludowej. Jest bowiem oczywiste, że w konsekwencji owej ingerencji ze strony państwa wywóz benzenu z Chińskiej Republiki Ludowej staje się mniej atrakcyjny, a więc przyczynia się ona do sztucznego obniżania ceny zakupu benzenu na rynku chińskim.
- 63 Ponadto z powodów przedstawionych w pkt 52–54 powyżej argumenty skarżącej dotyczące podnoszonego wymogu poważnej, rzeczywistej i bezpośredniej ingerencji ze strony państwa należy odrzucić jako bezskuteczne. Co więcej i wbrew twierdzeniom skarżącej należy stwierdzić, że braku zwrotu VAT w stawce 17% od wywozu nie można uważać za niemającą poważnego charakteru ingerencję ze strony państwa w cenę kupna benzenu w Chińskiej Republice Ludowej.
- 64 Mając na względzie powyższe rozważania, zarzut pierwszy należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

Argumenty stron

- 65 W drugim zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, albowiem pomiędzy początkowym dochodzeniem, w następstwie którego przyznany jej został status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, a przeglądem okresowym w wyniku którego statusu tego jej odmówiono, okoliczności nie uległy istotnej i trwałej zmianie.
- 66 Odnosząc się do motywu 34 zaskarżonego rozporządzenia skarżąca stwierdza, że argument dotyczący zniekształcenia ceny benzenu był błędny, albowiem Rada niesłusznie nie uwzględniła, iż zakupiony przez nią benzen był produkowany z koksu, a nie z ropy naftowej. Ponadto zaznacza ona, że w każdym wypadku cło w stawce 40% na wywóz benzenu zostało pomiędzy 2007 r. i 2011 r., a więc również w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, zastąpione cłem w stawce 0%.
- 67 Rada, popierana przez interweniujące spółki, kwestionuje argumenty skarżącej.

Ocena Sądu

- 68 Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego potrzeba utrzymywania środków może również zostać objęta przeglądem w uzasadnionych przypadkach z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego albo, pod warunkiem, że upłynął co najmniej rok od wprowadzenia środków ostatecznych, na wniosek eksportera, importera lub producentów z Unii, który to wniosek zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę przeprowadzenia przeglądu okresowego.
- 69 Przegląd okresowy wszczyna się w przypadku, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest już konieczne do wyeliminowania dumpingu lub istnieje niewielkie prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, jeżeli środki zostaną usunięte lub zmienione, albo zawiera dowody na to, że istniejące środki nie są lub przestały być wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę.
- 70 Prowadząc dochodzenie w ramach przeglądu okresowego, Komisja może między innymi rozważyć, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie albo czy istniejące środki przynoszą zamierzone skutki w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej zgodnie z art. 3 rozporządzenia podstawowego. W ostatecznym stwierdzeniu tej kwestii uwzględnia się wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody.
- 71 W niniejszej sprawie pkt C 7 zaskarżonego rozporządzenia dotyczącego dumpingu zatytułowany jest „Trwały charakter zmienionych okoliczności”. Dokładniej rzecz ujmując, motyw 34 zaskarżonego rozporządzenia wskazuje, że uwzględniając podstawy odmowy przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, można stwierdzić, że wnioski z niniejszego przeglądu mają charakter trwały. Motyw ten dodaje, że dowody wskazują na to, że zniekształcenia ceny benzenu w Chińskiej Republice Ludowej istniały przed okresem przeglądu i że nie ma dowodów wskazujących na to, że rząd tego państwa usunął bądź usunie takie zniekształcenia.
- 72 Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że wydaje się, iż skarżąca twierdzi, że naruszenia prawa, na które powołano się w pierwszym zarzucie, stanowią w konsekwencji naruszenie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego albowiem okoliczności nie uległy istotnej i trwałej zmianie, ponieważ powinna ona była korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Zgodnie z tą logiką konsekwencje dla drugiego zarzutu powinny być takie same jak dla pierwszego.
- 73 Niemniej jednak drugi zarzut dotyczy odrębnej kwestii, a mianowicie tego, czy w ramach przeglądu okresowego instytucje muszą stwierdzić obiektywną zmianę okoliczności faktycznych, czy też mogą one dokonać odmiennej oceny na podstawie wcześniej istniejących okoliczności w świetle nowych argumentów i dowodów przedstawionych przez strony.
- 74 Mimo że tytuł pkt C 7 zaskarżonego rozporządzenia odnosi się do zmiany okoliczności, z brzmienia jego motywu 34 oraz z pism Rady w ramach niniejszego spory wynika w istocie, że zmianie uległa ocena instytucji, a nie obiektywne okoliczności, na których opierała się ta ocena. Ów motyw uznaje bowiem, że zniekształcenie ceny benzenu istniało przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Co więcej, zaskarżone rozporządzenie nie sugeruje, aby polityka niezwracania VAT od przywozu benzenu została wprowadzona po okresie początkowego dochodzenia. Ponadto niezależnie od odpowiedniego dla tych celów charakteru cła w stawce 40% na wywóz benzenu, który Rada kwestionuje, skarżąca zaznacza, że cło to było zawieszono od 2007 r., czego nie podważają pozostałe strony.
- 75 W konsekwencji wydaje się, że Rada zmieniła ocenę, przy czym jednak niekoniecznie uległy zmianie leżące u jej podstaw okoliczności. Zaskarżone rozporządzenie przyjmuje, że okoliczności dotyczące zniekształcenia ceny benzenu mają trwały charakter, co uzasadnia zmianę obowiązujących środków. Sąd musi zdecydować, czy wobec powyższego zaskarżone rozporządzenie naruszyło art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

- 76 Dla celów tej oceny należy zwrócić uwagę, że przepisy rozporządzenia podstawowego i rozporządzeń mających podobny przedmiot przyjętych przed nim zostały znacznie zmienione, jeżeli chodzi między innymi o postępowanie przeglądowne. Przykładowo zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3017/79 z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych oraz produktów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1979, L 339, s. 1) rozporządzenia nakładające cła antydumpingowe „podlegają przeglądowi, jeśli jest to konieczne”. Zgodnie z brzmieniem ust. 3 tego przepisu środki podlegają zmianie, uchyleniu lub unieważnieniu, w wypadku gdy wymaga tego przegląd. Przepis ów nie precyzuje jednak, w jakich okolicznościach zmiana taka jest wymagana.
- 77 Następnie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2176/84 z dnia 23 lipca 1984 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych oraz produktów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1984, L 201, s. 1) wskazywał, że przegląd przeprowadza się na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji. Tymczasem przegląd jest również przeprowadzany na wniosek zainteresowanej strony, pod warunkiem że dostarczy ona „dowody zmiany okoliczności, wystarczające dla usprawiedliwienia potrzeby takiego przeglądu, o ile upłynął co najmniej rok od zakończenia dochodzenia”. Ustęp 3 tego przepisu poprzestawał na wskazaniu, że środki podlegają zmianie, w wypadku gdy wymaga tego przegląd, jednakże bez dalszych uściśleń.
- 78 Dla celów stosowania art. 14 rozporządzenia nr 2176/84 orzecznictwo wskazało, że postępowanie przeglądowne ma zastosowanie w wypadku zmiany danych (zob. podobnie wyrok z dnia 24 lutego 1987 r., *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisja*, 312/84, EU:C:1987:94, pkt 11) lub okoliczności, jeśli przegląd odbywa się na wniosek zainteresowanej strony (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lipca 1990 r., *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, pkt 16, 17). Na podstawie tego samego przepisu orzeczono, że postępowanie przeglądowne mogło być uzasadnione jedynie zmianą okoliczności w wypadku przeglądu w następstwie wniosku zainteresowanej strony (wyrok z dnia 1 kwietnia 1993 r., *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, pkt 15), co wynika z brzmienia omawianego przepisu.
- 79 Artykuł 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1) wprowadził przepis o brzmieniu takim samym jak brzmienie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- 80 Mimo że rozpatrywana sprawa dotyczyła interpretacji art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 384/96, którego brzmienie różni się od brzmienia art. 14 rozporządzenia nr 2176/84, orzeczenie, iż postępowanie przeglądowne miało na celu dostosowanie nałożonych ceł do zmian okoliczności, które leżały u ich podstaw, a więc zakładało zmianę tych okoliczności (wyrok z dnia 29 czerwca 2000 r., *Medici Grimm/Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, pkt 82), wydano poprzez odniesienie do orzecznictwa przytoczonego w pkt 78 powyżej. Ma to wytlumaczenie w szczególnych cechach kontekstu faktycznego rozpatrywanej sprawy. W owej sprawie bowiem jedynie sześć tygodni po publikacji początkowego rozporządzenia ustanawiającego cła antydumpingowe Komisja opublikowała ogłoszenie wzywające producentów-eksporterów do przedstawienia okoliczności uzasadniających wszczęcie wcześniejszego postępowania przeglądownego w drodze wyjątku. Następnie instytucja ta wysłała kwestionariusze dotyczące okresu tego samego co okres dochodzenia początkowego. W tych okolicznościach Sąd starał się ustalić, czy doszło do zmiany okoliczności, która mogła uzasadnić przeprowadzenie przeglądu przez instytucje, i stwierdził, że celem tego postępowania było jedynie umożliwienie przedsiębiorstwom, które nie uczestniczyły w początkowym postępowaniu, uzyskania indywidualnego traktowania (wyrok z dnia 29 czerwca 2000 r., *Medici Grimm/Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, pkt 83). W owej sprawie dokonano więc nie przeglądu obowiązujących środków, lecz wznowienia postępowania początkowego (wyrok z dnia 29 czerwca 2000 r., *Medici Grimm/Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, pkt 85).

- 81 Należy zaznaczyć, że późniejsze orzecznictwo dotyczące art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 384/96 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dotyczyło kwestii istnienia lub braku istotnej zmiany okoliczności i dodało wymóg trwałego charakteru takiej zmiany (zob. podobnie wyroki: z dnia 17 listopada 2009 r., MTZ Polyfilms/Rada, T-143/06, EU:T:2009:441, pkt 41; z dnia 17 grudnia 2010 r., EWRIA i in./Komisja, T-369/08, EU:T:2010:549, pkt 81, 94; z dnia 28 kwietnia 2015 r., CHEMK i KF/Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, pkt 48, utrzymany w mocy w odwołaniu postanowieniem z dnia 9 czerwca 2016 r., CHEMK i KF/Rada, C-345/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:433, pkt 29–32).
- 82 Ponadto zgodnie z orzecznictwem w ramach postępowania przeglądownego do instytucji należy przeprowadzenie nie tylko analizy retrospektywnej, która dotyczy rozwoju sytuacji począwszy od momentu nałożenia pierwotnego środka ostatecznego w celu oceny, czy jego utrzymanie w mocy lub zmiana są konieczne, aby przeciwdziałać dumpingowi powodującemu szkodę, lecz także analizy prospektywnej, która dotyczy przewidywalnego rozwoju sytuacji od chwili przyjęcia środka wynikającego z przeglądu i służy ocenie możliwych skutków uchylecia lub zmiany rzeczzonego środka (wyrok z dnia 18 września 2014 r., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, pkt 55; postanowienie z dnia 9 czerwca 2016 r., CHEMK i KF/Rada, C-345/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:433, pkt 31).
- 83 W świetle powyższego instytucje w ramach wymaganej od nich analizy retrospektywnej i prospektywnej dla celów przeglądu mogą zmienić swą ocenę okoliczności. Należy w szczególności zaznaczyć, że art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wskazuje, że instytucje mogą „między innymi” rozważyć nie tylko, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie, lecz także czy istniejące środki przynoszą zamierzone skutki w usuwaniu poprzednio ustalonej szkody. Z powyższego wynika, iż rzeczony przepis wprost przyznaje, że instytucje mogą dojść do wniosku, że początkowo przyjęte środki nie były wystarczające, aby przeciwdziałać dumpingowi powodującemu szkodę, wbrew ich początkowej ocenie, i że w konsekwencji środki te wymagają zmiany. Ponadto wyrażenie „między innymi” wskazuje, że art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie zawiera wyczerpującej listy kwestii, które mogą być badane w ramach przeglądu okresowego, poza istotną zmianą okoliczności i wywoływaniem przez środki zamierzonych skutków. Ponadto art. 11 ust. 3 rozporządzenia dodaje, że w ostatecznym stwierdzeniu tej kwestii uwzględnia się wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody. W konsekwencji instytucje mogą uwzględniać każdy dowód dostarczony na późniejszym etapie, nawet jeśli odnosi się on do obiektywnych okoliczności, które nie uległy zmianie od czasu początkowego dochodzenia.
- 84 Nielogiczne byłoby bowiem zobowiązanie instytucji do stosowania art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego w sposób, który okazał się błędny w świetle dowodów dostarczonych w ramach przeglądu okresowego, jedynie z tego względu, iż takie stosowanie miało miejsce podczas początkowego dochodzenia. Wniosek ten byłby tym bardziej nielogiczny, że zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia podstawowego jedynie przegląd okresowy umożliwia zmianę środków, podczas gdy przegląd wygaśnięcia środków może prowadzić jedynie do ich uchylecia lub utrzymania w mocy.
- 85 W niniejszej sprawie ocena dokonana w zaskarżonym rozporządzeniu opierała się na okolicznościach faktycznych o charakterze trwałym, a nie tymczasowym, między innymi na zniekształceniu ceny benzenu i braku zwrotu VAT w stawce 17% na wywóz benzenu. Jak słusznie twierdzi Rada, miała prawo uznać, że zniekształcenie ceny benzenu w Chińskiej Republice Ludowej było trwałe, gdyż nie wskazywało aby miało być usunięte. Ponadto należy oddalić argument skarżącej dotyczący odmiennych surowców wykorzystywanych do wytwarzania benzenu w Chińskiej Republice Ludowej, a mianowicie koksu zamiast ropy naftowej, gdyż nie wykazała ona, że benzen z ropy naftowej i z koksu mają odmiennie właściwości uzasadniające te różnice cen, jak wskazano w pkt 58 i 59 powyżej. Co się tyczy cła wywozowego na benzen w stawce 40%, wystarczy zaznaczyć, że zaskarżone rozporządzenie poprzestaje na stwierdzeniu, że zostało ono w omawianym okresie zastąpione cłem w stawce 0%. W świetle powyższego należy stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenie nie jest sprzeczne z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

86 W konsekwencji zarzut drugi należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

Argumenty stron

87 W ramach swego trzeciego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie narusza obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 296 TFUE oraz art. 6 ust. 7, art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zasadniczo twierdzi ona, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie uwzględniono pewnych argumentów lub co najmniej nie wskazano powodów ich odrzucenia.

88 Rada, popierana przez interweniujące spółki, kwestionuje argumenty skarżące.

Ocena Sądu

89 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonać jej kontroli. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do konkretnej sytuacji, w szczególności do treści aktu, charakteru powołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie ma natomiast wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi rzeczonego art. 296 TFUE, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania oraz całość przepisów prawa regulującego daną dziedzinę (zob. wyrok z dnia 30 września 2003 r., Eurocoton i in./Rada, C-76/01 P, EU:C:2003:511, pkt 88 i przytoczone tam orzecznictwo).

90 Ponadto orzeczono, że Rada nie jest zobowiązana uzasadniać w szczególny sposób, w rozporządzeniu ustanawiającym ostateczne cło antydumpingowe, braku uwzględnienia różnych argumentów przedstawianych przez strony w toku postępowania administracyjnego. Wystarczy, żeby rozporządzenie to zawierało jasne uzasadnienie głównych okoliczności, jakie w danym wypadku uwzględniono w ramach analizy kwestii, czy koszty ważniejszych nakładów odzwierciedlają wartości rynkowe, jeśli uzasadnienie to może wyjaśnić powody dla których Rada odrzuciła trafne argumenty, na które powołały się w tym względzie strony postępowania administracyjnego (zob. podobnie wyrok z dnia 15 grudnia 1999 r., Petrotub i Republica/Rada, T-33/98 i T-34/98, EU:T:1999:330, pkt 151).

91 Jednakże uzasadnienie aktu musi znajdować się w samym akcie i nie może, poza wyjątkowymi przypadkami, wynikać z późniejszych wyjaśnień pisemnych lub ustnych, w czasie gdy jest już przedmiotem skargi do sądu Unii (wyrok z dnia 20 maja 2015 r., Yuanping Changyuan Chemicals/Rada, T-310/12, niepublikowany, EU:T:2015:295, pkt 174).

92 W niniejszej sprawie z motywu 18 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że wniosek u przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie został uwzględniony z powodu zniekształcenia ceny kupna benzenu i nieodzwierciedlenia przez tę cenę wartości rynkowych. W ramach tej oceny w zaskarżonym rozporządzeniu wymienia się trzy okoliczności, jak wynika z pkt 51 powyżej, a mianowicie istnienie znacznej różnicy cen benzenu w Chińskiej Republice Ludowej i w innych państwach mających gospodarkę rynkową, istnienie cła wywozowego na benzen, nawet jeśli zostało ono zawieszono, oraz brak zwrotu podatku VAT od wywozu benzenu. Motyw 20 zaskarżonego rozporządzenia stanowi dodatkowo, że pomimo podważania przez skarżącą ustaleń Komisji nie jest ona w stanie wyjaśnić niskich cen benzenu na rynku w Chińskiej Republice Ludowej.

- 93 Z powyższego wynika, że zaskarżone rozporządzenie czyni zadość obowiązkowi uzasadnienia zgodnie z jego interpretacją w orzecznictwie przytoczonym w pkt 89–91 powyżej. Zaskarżone rozporządzenie przedstawia bowiem zasadnicze względy, które uzasadniają przyjęte w nim ustalenia, mimo że nie zawiera szczególnego uzasadnienia wszystkich argumentów przedstawionych przez skarżąca w ramach postępowania administracyjnego, między innymi w odniesieniu do trzech okoliczności wspomnianych powyżej.
- 94 Po pierwsze, w zaskarżonym rozporządzeniu Rada stwierdziła, że skarżąca nie wyjaśniła odpowiednio zaobserwowanej różnicy pomiędzy ceną benzenu w Chińskiej Republice Ludowej i w innych państwach mających gospodarkę rynkową, między innymi w Europie i w Stanach Zjednoczonych, pomimo przedstawienia wyjaśnienia, zgodnie z którym jej benzen był wytwarzany z koksu, a nie z ropy naftowej.
- 95 W świetle kontekstu i systematyki zaskarżonego rozporządzenia oznacza to, że według tej instytucji skarżąca nie dowiodła, iż benzen wytwarzany z ropy naftowej i z koksu nie były produktami porównywalnymi lub że występowały inne powody wyjaśniające różnicę cen pomiędzy tymi dwoma produktami w Chińskiej Republice Ludowej i w innych państwach mających gospodarkę rynkową. Jak zatem słusznie twierdzi Rada, zarzut dotyczący arbitrażu cenowego był dorozumiany w rozumowaniu przyjętym w zaskarżonym rozporządzeniu.
- 96 Po drugie, zaskarżone rozporządzenie poprzestaje na stwierdzeniu istnienia cła wywozowego na benzen, które było zawieszono w okresie dochodzenia przeglądownego, jak twierdzi skarżąca, bez jednakże wyciągania z tej okoliczności szczególnych konsekwencji. Zaskarżonemu rozporządzeniu nie można więc zarzucać braku uzasadnienia lub podnoszonej sprzeczności w odniesieniu do tej kwestii.
- 97 Po trzecie, jeżeli chodzi o argument skarżącej, wedle którego brak zwrotu VAT od wywozu benzenu nie stanowi poważnej ingerencji ze strony państwa, to jest on bezskuteczny, jak wynika z pkt 52–54 i 63 powyżej, przez co nie można zarzucać Radzie, iż nie przedstawiła w zaskarżonym rozporządzeniu powodów jego odrzucenia.
- 98 W konsekwencji część zarzutu dotyczącą naruszenia obowiązku uzasadnienia należy oddalić. Uzasadnienie przedstawione w rozporządzeniu umożliwia bowiem Sądowi w pełni ocenić jego zasadność, jak wynika z analizy pierwszego zarzutu.
- 99 Wobec faktu, że w ramach trzeciego zarzutu skarżąca powołuje się również na naruszenie art. 6 ust. 7, art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, bez przedstawienia jednakże wystarczająco jasnej i precyzyjnej argumentacji na poparcie tej tezy, należy zastanowić się nad jej dopuszczalnością w świetle art. 76 lit. d) regulaminu postępowania, zgodnie z jego interpretacją przyjętą w orzecznictwie (wyrok z dnia 28 stycznia 2009 r., Centro Studi Manieri/Rada, T-125/06, EU:T:2009:19, pkt 71).
- 100 W każdym wypadku, przy założeniu, że te części zarzutu można uważać za dopuszczalne w odniesieniu do podnoszonego naruszenia art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, należy zaznaczyć, że przepis ten zobowiązuje instytucje do uwzględnienia komentarzy producenta-eksportera, takiego jak skarżąca, o ile zostaną odpowiednio uzasadnione. Przepis ten nie oznacza jednak, że instytucje muszą uznać, iż owe komentarze są zasadne. W niniejszym przypadku zaskarżone rozporządzenie w motywie 20 odnotowuje, że skarżąca wyraziła sprzeciw wobec ustaleń Komisji. Ponadto w szczególności z zawiadomienia dotyczącego wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej wynika, że Komisja szczegółowo wzięła pod uwagę argument skarżącej dotyczący okoliczności, iż wykorzystywany przez nią benzen był wytwarzany z koksu, a nie z ropy naftowej. Pomimo tego w zaskarżonym rozporządzeniu stwierdzono, że skarżąca nie była w stanie wyjaśnić niskiej ceny benzenu na rynku w Chińskiej Republice Ludowej. W konsekwencji nie można uwzględnić części zarzutu dotyczącej naruszenia art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

- 101 Podobnie jest w przypadku podnoszonego naruszenia art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jako że można rozumieć, iż część zarzutu skarżącej dotyczy nieuwzględnienia w zaskarżonym rozporządzeniu wszystkich istotnych i udokumentowanych w toku przeglądu okresowego dowodów, w celu jej oddalenia wystarczy analogicznie odnieść się do uwag przedstawionych w pkt 100 powyżej. Uwzględnianie wszystkich istotnych dowodów niekoniecznie bowiem oznaczać musi uwzględnienia roszczeń strony na podstawie przedstawionych przez nią dowodów.
- 102 Jeżeli chodzi o podnoszone naruszenie art. 14 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wystarczy zauważyć, że zaskarżone rozporządzenie zawiera syntezę okoliczności faktycznych i istotnych względów dotyczących ustalenia dumpingu, między innymi w motywach 15–35. Tę część zarzutu należy zatem oddalić.
- 103 Wreszcie jeżeli chodzi o podnoszone naruszenie art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 20 zaskarżonego rozporządzenia oraz zgodnie z zawiadomieniem dotyczącym wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej i końcowym dokumentem informacyjnym powodem odrzucenia dowodów i argumentów przedstawionych przez skarżącą było to, iż nawet na ich podstawie nie była ona w stanie wyjaśnić niskich cen benzenu na rynku w Chińskiej Republice Ludowej. W konsekwencji należy oddalić również część zarzutu dotyczącą naruszenia art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- 104 Wobec powyższego zarzut trzeci należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego naruszeniu art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego

Argumenty stron

- 105 W czwartym zarzucie skarżąca powołuje się na naruszenie art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego. Twierdzi ona, że chociaż kwestię tego, czy spełniała kryteria pozwalające jej korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, należało rozstrzygnąć w terminie trzech miesięcy od wszczęcia postępowania, to w niniejszym przypadku termin ten wyniósł sześć miesięcy.
- 106 Skarżąca twierdzi, że gdyby odpowiedzi na tę kwestię udzielono w terminie trzymiesięcznym, zaskarżone rozporządzenie i cła antydumpingowe mogłyby być odmienne. W tym względzie skarżąca wyjaśnia, że Komisja oparła swą decyzję o odmowie przyznania jej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej na informacjach uzyskanych podczas kontroli na miejscu, które odbyły się po upływie trzymiesięcznego terminu, między innymi w odniesieniu do ceny zakupu benzenu. W konsekwencji uważa ona, że gdyby decyzja została podjęta w przewidzianym terminie, wynikiem tego byłoby przyznanie jej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, ponieważ instytucje nie posiadały w owym czasie informacji o cenie kupna benzenu, które miały podstawowe znaczenie dla uzasadnienia odmowy przyznania jej tego statusu.
- 107 Ponadto skarżąca zaznacza, że kwestie dotyczące podnoszonego prawa do przywozu benzenu i braku zwrotu podatku VAT wystąpiły po upływie trzymiesięcznego terminu, jak wynika to z akt administracyjnych.
- 108 W replice skarżąca podnosi, że gdyby margines dumpingu obliczono na podstawie dostarczonych przez nią informacji, to byłby on dużo niższy od marginesu określonego w zaskarżonym rozporządzeniu.

- 109 Ponadto zgodnie z orzecznictwem trzymiesięczny termin ma na celu zapewnienie, żeby kwestia tego, czy producent-eksporter wypełnia kryteria pozwalające mu korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, nie była rozstrzygana na podstawie wpływu na obliczanie cła antidumpingowego, którego to wymogu nie dochowano w niniejszym przypadku.
- 110 Rada, popierana przez interweniujące spółki, kwestionuje argumenty skarżące.

Ocena Sądu

- 111 Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego w brzmieniu obowiązującym w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych ustalenia, czy producent spełnia kryteria wymienione w akapicie pierwszym tego przepisu, dokonuje się w terminie trzech miesięcy od rozpoczęcia postępowania, po przeprowadzeniu szczególnych konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedsiębiorstwom z Unii przedstawienia uwag. Ustalenie takie pozostaje w mocy w trakcie całego postępowania.
- 112 W dniu 29 lipca 2011 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Termin ten upływał zatem w dniu 29 października 2011 r. Tymczasem Komisja wysłała skarżącej zawiadomienie dotyczące wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej w dniu 1 lutego 2012 r.
- 113 Na wstępie należy uściślić, że art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego nie zawiera żadnej wskazówki co do konsekwencji przekroczenia trzymiesięcznego terminu przez Komisję. Zgodnie bowiem z orzecznictwem przekroczenie tego terminu przez Komisję nie powoduje automatycznie nieważności przyjętego następnie rozporządzenia (zob. podobnie wyroki: z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 115, 116; z dnia 10 października 2012 r., Ningbo Yonghong Fasteners/Rada, T-150/09, niepublikowany, EU:T:2012:529, pkt 53).
- 114 Ponadto, jako że art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego przewiduje wyjątek od sposobu ustalania wartości normalnej określonego w jego ust. 7 lit. a), wyjątek ten należy interpretować zawężająco. Nie może on mieć zatem automatycznie zastosowania w przypadku przekroczenia trzymiesięcznego terminu przez Komisję z braku przewidującego to przepisu (wyrok z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 121).
- 115 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że naruszenie takie jak przekroczenie trzymiesięcznego terminu może mieć wpływ na zgodność z prawem zaskarżonego rozporządzenia, jedynie jeśli strona skarżąca wykaże, iż gdyby odpowiedzi na wniosek o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej udzielono terminowo, to mogłaby ona być odmienna, a mianowicie korzystniejsza dla interesów rzeczonej strony [wyrok z dnia 25 października 2011 r., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, pkt 303; zob. również podobnie wyroki: z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 138; z dnia 18 września 2012 r., Since Hardware (Guangzhou)/Rada, T-156/11, EU:T:2012:431, pkt 160].
- 116 W niniejszej sprawie skarżąca twierdzi, że gdyby decyzja została podjęta w przewidzianym terminie, to byłaby dla niej korzystna, albowiem instytucje nie posiadały wówczas informacji o cenie benzenu, które miały decydujące znaczenie dla odmowy przyznania jej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Nie można przyjąć tej argumentacji.

- 117 Po pierwsze, należy przypomnieć, że jak wskazano w pkt 45 powyżej, to na skarżące spoczywa ciężar dowodu, że wypełnia warunki, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- 118 Po drugie, należy zaznaczyć, że zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego spółki, które wnioskowoły o jego przeprowadzenie, przedstawiły dowody wskazujące na pierwszy rzut oka, że skarżąca czerpała korzyści z różnych środków państwowych, które zmieniały strukturę jej faktycznych kosztów produkcji. Tym samym instytucje miały pewne wątpliwości co do możliwości kontynuowania przez skarżącą korzystania ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej w świetle między innymi twierdzenia, że nabywała benzen po zniekształconych cenach.
- 119 Po trzecie, pomimo tych wątpliwości skarżąca w swym wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej nie przedstawiła danych dotyczących ceny zakupu benzenu. W konsekwencji w żądaniu udzielenia informacji z dnia 3 października 2011 r. Komisja wyraźnie wezwała skarżącą do przedstawienia dowodów, iż jej cena zakupu benzenu odzwierciedla wartości rynkowe. W odpowiedzi na to żądanie, w dniu 17 października 2011 r., czyli przed upływem trzymiesięcznego terminu, skarżąca wyjaśniła, że jej benzen był wytwarzany z koksu, a nie z ropy naftowej, i przedstawiła dane dotyczące jej ceny kupna w formie diagramu. Komisja zbadała te dane podczas wizyty kontrolnej w dniach 14 i 15 listopada 2011 r., czyli po upływie omawianego terminu.
- 120 W świetle powyższego należy uznać, że w momencie upływu trzymiesięcznego terminu skarżąca nie przedstawiła wystarczających dowodów dochowania w szczególności warunku przewidzianego w drugim członie zdania art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości w owym czasie instytucje dysponowały poważnymi poszlakami, iż skarżąca nie spełniała tego warunku.
- 121 Żaden z argumentów skarżącej nie może podważyć tego stwierdzenia.
- 122 Po pierwsze, względy dotyczące podnoszonego cła od wywozu benzenu i braku zwrotu podatku VAT od wywozu dotyczą również poruszonej przed upływem trzymiesięcznego terminu kwestii tego, czy cena zakupu przez skarżącą benzenu odzwierciedlała właściwie wartości rynkowe.
- 123 Po drugie, jak słusznie zaznacza Rada, obliczenia marginesu dumpingu przedstawione przez skarżącą w replice są po prostu jej własnymi obliczeniami. Nie dowodzi to, że gdyby decyzję dotyczącą statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej wydano w wyznaczonym terminie, Rada powinna byłaby zaakceptować te obliczenia lub nawet zrealizować podobne obliczenia. Ponadto wydaje się, że obliczenia te opierają się na założeniu, iż skarżąca powinna była korzystać ze statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, ponieważ wydaje się, że porównywane są w nich cena sprzedaży na krajowym rynku chińskim i cena sprzedaży eksportowej. Tymczasem w świetle powyższego założenie to jest błędne.
- 124 Po trzecie, wbrew sugestiom skarżącej przytoczone przez nią orzecznictwo nie pozwala uznać, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonego rozporządzenia z uwagi na okoliczność, że w momencie podjęcia decyzji o przyznaniu statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej po upływie trzymiesięcznego terminu Komisja dysponowała wszystkimi informacjami potrzebnymi do obliczenia marginesu dumpingu w wypadku przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (wyroki: z dnia 14 listopada 2006 r., Nanjing Metalink/Rada, T-138/02, EU:T:2006:343, pkt 44; z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 127; z dnia 10 października 2012 r., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Rada, T-170/09, niepublikowany, EU:T:2012:531, pkt 50).

- 125 W rzeczywistości w orzecznictwie tym przyjęto, że ostatnie zdanie art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego stoi na przeszkodzie temu, aby po wydaniu przez instytucje decyzji dotyczącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej zmieniały one następnie tę początkową decyzję w zależności od jej skutków dla obliczania marginesu dumpingu. Niemniej jednak instytucje mogą zmienić tę początkową decyzję, jeśli przedstawione zostaną nowe dowody lub nawet w braku nowych dowodów w pewnych sytuacjach w świetle zasad zgodności z prawem i dobrej administracji (zob. podobnie wyroki: z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 127; z dnia 8 listopada 2011 r., Zhejiang Harmonic Hardware Products/Rada, T-274/07, niepublikowany, EU:T:2011:639, pkt 37–39). W każdym wypadku wystarczy stwierdzić, że w niniejszej sprawie instytucje nie zmieniły decyzji dotyczącej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, albowiem owego statusu w toku postępowania dotyczącego częściowego przeglądu okresowego nigdy nie przyznano.
- 126 Mając na względzie powyższe rozważania, zarzut czwarty należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu piątego, dotyczącego naruszenia art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i prawa do obrony

Argumenty stron

- 127 W piątym zarzucie skarżąca powołuje się na naruszenie art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i prawa do obrony.
- 128 W szczególności skarżąca zaznacza, że w końcowym dokumencie informacyjnym z dnia 11 kwietnia 2012 r. Komisja wskazała, iż wartość normalna została ustalona na podstawie informacji uzyskanych od producenta współpracującego w analogicznym państwie, a mianowicie w Argentynie. Chociaż producent sprzedawał produkt objęty postępowaniem na swym rynku krajowym, to ze względu na różnice w metodzie produkcji pomiędzy Argentyną i Chińską Republiką Ludową zdecydowano skonstruować wartość normalną zamiast wykorzystać cenę sprzedaży na rynku krajowym. W konsekwencji wartość normalna kwasu (L+)-winowego wytworzonego przez argentyńskiego producenta została skonstruowana na podstawie kosztu produkcji w Argentynie, z uwzględnieniem różnic metody produkcji. Ze względu na fakt, że producent argentyński nie wytwarzał kwasu DL-winowego, jego wartość normalną skonstruowano przy wykorzystaniu różnicy w cenie stwierdzonej między tymi dwoma rodzajami produktów. Końcowy dokument informacyjny wskazywał, że ze względów poufności nie było możliwości dostarczenia bardziej szczegółowych informacji dotyczących wartości normalnej, gdyż tylko jeden argentyński producent w pełni współpracował w podczas postępowania.
- 129 Skarżąca dodaje, że w komentarzach z dnia 25 kwietnia 2012 r. do końcowego dokumentu informacyjnego podniosła, iż Komisja nie dostarczyła istotnych informacji dotyczących metody obliczania wartości normalnej kwasu DL-winowego, w szczególności jeżeli chodzi o źródło ceny kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego oraz czynników mających wpływ na porównanie cen.
- 130 Skarżąca twierdzi, że odrzucenie w motywie 38 zaskarżonego rozporządzenia jej wniosku o skonstruowanie wartości normalnej kwasu DL-winowego, ponieważ dostarczenie takich informacji byłoby niemożliwe bez ujawniania metod produkcji i kosztów omawianego producenta w Argentynie, stanowi naruszenie prawa do obrony i art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- 131 W tym względzie skarżąca wskazuje, że skoro producent w analogicznym państwie nie wytwarzał kwasu DL-winowego, to wydaje się, że w celu obliczenia wartości normalnej kwasu DL-winowego instytucje najpierw dokonały porównania pewnych cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego, a następnie zastosowały tę różnicę do wartości normalnej obliczonej dla kwasu (L+)-winowego

w analogicznym państwie. Tymczasem skarżąca nie była w stanie przedstawić swego stanowiska co do prawidłowości porównania cen dokonanego w zaskarżonym rozporządzeniu pomiędzy kwasem (L+)-winowym i kwasem DL-winowym. Ponadto według skarżącej dane dotyczące kwasu DL-winowego nie mogły stanowić informacji poufnych producenta z analogicznego państwa, ponieważ nie wytwarzał on tego produktu. W każdym razie możliwe było przedstawienie informacji poufnych w formie streszczenia lub poprzez wskazanie rzędu wielkości zamiast dokładnych danych liczbowych.

- 132 Rada odpira, że twierdzenie to jest niejasne i bezpodstawne. Instytucja ta podnosi, że przedstawiła metodologię i wyjaśniła, które czynniki zostały dostosowane. W szczególności zaskarżone rozporządzenie wskazało, że instytucje posłużyły się kosztami produkcji kwasu (L+)-winowego producenta z analogicznego państwa, zastąpiły koszty surowca w Argentynie średnią ceną rynkową benzenu i dokonały dostosowań w odniesieniu do kosztów ogólnych i administracyjnych producentów w analogicznym państwie. W wypadku kwasu DL-winowego zaskarżone rozporządzenie uwzględniło różnice cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego w celu skonstruowania wartości normalnej. Rada twierdzi że nie mogła przedstawić danych wykorzystywanych w obliczeniach wartości normalnej kwasu (L+)-winowego bez ujawniania poufnych informacji handlowych dotyczących producenta z analogicznego państwa.
- 133 W duplice Rada dodaje, że oczywiste było, iż instytucje oparły się na cenie wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej w celu obliczenia różnicy cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego.
- 134 W odpowiedzi na pytania Sądu zadane na rozprawie Rada i Komisja wyjaśniły, że w celu obliczenia różnicy cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego oparły się na cenach stosowanych przez skarżącą i innego chińskiego współpracującego producenta-eksportera. Jako że ceny skarżącej stanowiły jeden z dwóch czynników wykorzystanych w celu obliczenia rzeczony różnicy, to gdyby instytucje dostarczyły te dane, skarżąca mogłaby wywnioskować stąd wysokość cen swego konkurenta, które stanowiły delikatną informację handlową.
- 135 Interwenujące spółki uważają, że instytucje miały prawo odmówić podania wrażliwych informacji handlowych dotyczących kosztów produkcji konkurenta.
- 136 W swych uwagach do uwag interwenienta skarżąca wyjaśnia, iż nie wystąpiła o przedstawienie informacji dotyczących producenta z analogicznego państwa.

Ocena Sądu

- 137 W swym piątym zarzucie skarżąca powołuje się na naruszenie prawa do obrony i art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego z powodu niedostarczenia jej przez instytucje istotnych informacji dotyczących metody obliczania wartości normalnej kwasu DL-winowego, a zwłaszcza informacji w przedmiocie źródła ceny kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego oraz okoliczności mających wpływ na ceny.
- 138 Zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony mogą wystąpić z wnioskiem o przekazanie dokonanych w toku postępowania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których ma być zaleczone wprowadzenie środków ostatecznych lub zakończenie postępowania bądź pozostałych czynności bez zastosowania środków.
- 139 W świetle utrwalonego orzecznictwa poszanowanie prawa do obrony w trakcie każdego postępowania dotyczącego podmiotu i mogącego doprowadzić do wydania niekorzystnego dla niego aktu stanowi podstawową zasadę prawa Unii, której przestrzeganie powinno być zagwarantowane nawet w przypadku braku odpowiednich uregulowań proceduralnych (zob. wyrok z dnia 1 października 2009 r., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, pkt 83

i przytoczone tam orzecznictwo). Zasada ta ma kluczowe znaczenie w postępowaniach w dziedzinie dochodzeń antydumpingowych (wyrok z dnia 16 lutego 2012 r., Rada i Komisja/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, pkt 77 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 140 Zgodnie z tą zasadą w toku postępowania administracyjnego zainteresowane przedsiębiorstwa muszą mieć możliwość skutecznego przedstawienia swego stanowiska dotyczącego prawidłowości i znaczenia przywołanych faktów i okoliczności oraz dowodów, na których Komisja oparła swoje twierdzenia w przedmiocie wystąpienia praktyki dumpingowej i wynikającej z niej szkody (wyrok z dnia 16 lutego 2012 r., Rada i Komisja/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, pkt 76).
- 141 Ponadto zgodnie z orzecznictwem instytucje Unii przy wykonywaniu ich obowiązków w zakresie informacji muszą działać z wymaganą starannością, starając się udzielić danym przedsiębiorstwom, przy zapewnieniu poszanowania tajemnicy handlowej, wskazówek użytecznych do obrony ich interesów i wybierając, w razie potrzeby z urzędu, odpowiedni sposób ich przekazywania (zob. podobnie wyroki: z dnia 20 marca 1985 r., Timex/Rada i Komisja, 264/82, EU:C:1985:119, pkt 30; z dnia 27 czerwca 1991 r., Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, EU:C:1991:276, pkt 17; z dnia 3 października 2000 r., Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, pkt 99).
- 142 Obowiązek informacyjny spoczywający na instytucjach Unii w dziedzinie antydumpingu wymaga pogodzenia z obowiązkiem poszanowania informacji poufnych (zob. podobnie wyroki: z dnia 25 września 1997 r., Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, pkt 121; z dnia 18 grudnia 1997 r., Ajinomoto i NutraSweet/Rada, T-159/94 i T-160/94, EU:T:1997:209, pkt 83). Niemniej jednak obowiązek poszanowania informacji poufnych nie może pozbawiać zasadniczej treści prawa do obrony (zob. podobnie wyrok z dnia 20 marca 1985 r., Timex/Rada i Komisja, 264/82, EU:C:1985:119, pkt 29).
- 143 Z utrwalonego orzecznictwa wynika również, że wystarczający charakter informacji udzielonych przez instytucje Unii należy oceniać w zależności od stopnia szczegółowości wnioskowanych informacji (wyrok z dnia 18 grudnia 1997 r., Ajinomoto i NutraSweet/Rada, T-159/94 i T-160/94, EU:T:1997:209, pkt 93).
- 144 Należy przypomnieć że nie można zobowiązać skarżącej do wykazania, że decyzja Komisji miałaby inną treść, lecz jedynie, że ewentualności tej nie można całkowicie wykluczyć, w razie gdyby strony te miały możliwość lepszego zagwarantowania swej obrony w braku uchybień proceduralnych, co w konkretny sposób wpływałoby na prawo do obrony (wyrok z dnia 16 lutego 2012 r., Rada i Komisja/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, pkt 78, 79).
- 145 Do strony skarżącej należy natomiast konkretne wykazanie, w jaki sposób mogłaby ona lepiej przygotować swoją obronę w przypadku braku takich uchybień, bez ograniczania się do stwierdzenia, że nie może przedstawić uwag co do sytuacji hipotetycznych (zob. podobnie wyrok z dnia 9 czerwca 2016 r., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Rada, T-276/13, EU:T:2016:340, pkt 264).
- 146 W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że zgodnie z końcowym dokumentem informacyjnym wartość normalną, jako że producent argentyński nie wytwarzał kwasu DL-winowego, skonstruowano przy wykorzystaniu zaobserwowanej różnicy w cenie między tymi dwoma rodzajami produktów. W swych komentarzach dotyczących końcowego dokumentu informacyjnego skarżąca wystąpiła w szczególności o udzielenie jej informacji dotyczących metody obliczania wartości normalnej kwasu DL-winowego, a zwłaszcza źródła ceny kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego i czynników mających wpływ a porównanie cen. Pomimo tego wniosku motyw 29 zaskarżonego rozporządzenia wskazuje, podobnie jak końcowy dokument informacyjny, że ze względu na fakt, że producent argentyński nie wytwarzał kwasu DL-winowego, wartość normalną skonstruowano przy wykorzystaniu różnicy w cenie stwierdzonej między tymi dwoma rodzajami produktu. Ponadto zgodnie z motywem 38 zaskarżonego rozporządzenia skarżącej odmówiono udzielenia dodatkowych informacji, gdyż byłoby to niemożliwe bez ujawniania metod produkcji i kosztów argentyńskiego producenta.

- 147 Z pkt 61 repliki wynika, że skarżąca zrozumiała, iż w celu obliczenia wartości normalnej kwasu DL-winowego instytucje najpierw dokonały porównania pewnych cen kwasu (L+)-winowego i kwasu (DL)-winowego, a następnie zastosowały tę różnicę do wartości normalnej obliczonej dla kwasu (L+)-winowego w analogicznym państwie.
- 148 Niemniej jednak instytucje nie poinformowały skarżącej o źródle ceny kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego, które wykorzystano w celu obliczenia różnicy cen, jaką posłużono się w celu obliczenia wartości normalnej kwasu DL-winowego. Dopiero na etapie dupliki Rada wskazała, że instytucje oparły się na cenie wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej w celu obliczenia różnicy cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego. W odpowiedzi na pytania Sądu, instytucje wyjaśniły po raz pierwszy na rozprawie, że ceny wykorzystane w celu porównania pochodziły od samej skarżącej i innego producenta-eksportera objętego postępowaniem w Chińskiej Republice Ludowej, czyli od jedynych producentów-eksporterów współpracujących objętych postępowaniem. Należy zauważyć, że informacje te nie zostały dostarczone skarżącej w odpowiednim czasie podczas postępowania administracyjnego.
- 149 Ponadto instytucje nigdy nie poinformowały skarżącej o różnicy w cenach kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego.
- 150 Strony zgadzają się, że kwas DL-winowy jest produkowany wyłącznie w Chińskiej Republice Ludowej. Tymczasem, wbrew zawartemu w duplice twierdzeniu Rady, z końcowego dokumentu informacyjnego lub z zaskarżonego rozporządzenia niekoniecznie można wysnuć wniosek, że ceny wykorzystane do obliczenia różnicy cen między kwasem (L+)-winowym i kwasem DL-winowym pochodziły od producentów z siedzibą w tych państwach. Zasadniczo brak jest przeszkód, aby Komisja obliczyła tę różnicę na podstawie ceny kwasu DL-winowego w Chińskiej Republice Ludowej i ceny kwasu (L+)-winowego na podstawie ceny w innych częściach świata.
- 151 Z pkt 28 dupliki wynika, że podane przez Radę wyjaśnienie, zgodnie z którym nie mogła ona dostarczyć skarżącej poufnych informacji dotyczących argentyńskiego producenta, odnosiło się do konstrukcji wartości normalnej kwasu (L+)-winowego, a nie do porównania cen kwasu DL-winowego i kwasu (L+)-winowego.
- 152 Podczas rozprawy instytucje podniosły, że odmowa udzielenia informacji dotyczących różnicy cen kwasu DL-winowego i kwasu (L+)-winowego opierała się na okoliczności, iż na podstawie tych informacji skarżąca byłaby w stanie poznać ceny swego konkurenta, mianowicie drugiego producenta-eksportera, które stanowiły delikatne informacje handlowe.
- 153 Tymczasem według orzecznictwa zgodność z prawem aktu Unii należy oceniać na podstawie okoliczności faktycznych i prawnych istniejących w dacie, w której wydany został akt, w taki sposób, że Sąd nie może zastępować powodów przedstawionych podczas dochodzenia innymi powodami, na które powołano się po raz pierwszy przed nim (zob. podobnie wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, pkt 150). W konsekwencji odmowy ujawnienia omawianych informacji nie można uzasadniać powodem, na który powołano się podczas ustnego etapu postępowania przed Sądem, a mianowicie ochroną interesów handlowych konkurenta skarżącej, jak słusznie podniosła skarżąca na rozprawie.
- 154 Należy zatem stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenie nie odnosi się do żadnego dostatecznego uzasadnienia mogącego stanowić podstawę odmowy przekazania informacji dotyczących różnicy cen kwasu DL-winowego i kwasu (L+)-winowego.
- 155 Należy zaznaczyć, że różnica cen kwasu (L+)-winowego i kwasu DL-winowego jest jednym z podstawowych czynników obliczania wartości normalnej kwasu DL, zaś drugi z nich stanowi wartość kwasu (L+)-winowego skonstruowana na podstawie informacji dostarczonych przez argentyńskiego

producenta. Skarżąca twierdzi, że gdyby otrzymała informacje dotyczące różnicy cen, mogłaby porównać je ze swymi własnymi danymi, aby upewnić się, że różnica cen była przynajmniej zgodna z tymi danymi, co pozwoliłoby jej wykluczyć istnienie istotnych błędów.

- 156 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem okoliczność posiadania szczegółowych obliczeń dokonanych przez Komisję oraz danych wykorzystanych do tych obliczeń jest zasadniczo w stanie umożliwić zainteresowanym stronom przedstawienie bardziej skutecznych uwag w celu ich obrony. W rzeczywistości bowiem mogą one wówczas dokładnie sprawdzić sposób, w jaki Komisja wykorzystwała te dane, oraz porównać je z własnymi obliczeniami, co może umożliwić im wskazanie ewentualnych błędów ze strony Komisji, które w przeciwnym razie byłyby niemożliwe do wykrycia. Ponadto praktyka instytucji wykazuje, że one same uważają, że okoliczność posiadania przez zainteresowane strony, jeżeli chodzi o ustalenie marginesu dumpingu, szczegółowych obliczeń, jest w stanie umożliwić tym stronom skuteczniejsze wykonanie przysługujących im praw do obrony (wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, pkt 208).
- 157 Ponadto, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 144 powyżej, nie można zobowiązać skarżące do wykazania, że gdyby skarżąca miała możliwość lepszego zagwarantowania swej obrony w braku uchybień proceduralnych, co w konkretny sposób wpływałoby na prawo do obrony, decyzja Komisji miałaby inną treść, lecz jedynie że ewentualności tej nie można całkowicie wykluczyć.
- 158 Wymogi te są spełnione w niniejszej sprawie, albowiem instytucje odmówiły udzielenia informacji dotyczących różnicy cen kwasu DL-winowego i kwasu (L+)-winowego bez podawania dostatecznego uzasadnienia w odpowiednim czasie. Bezsporne jest, że różnica ta miała podstawowe znaczenie dla obliczania wartości normalnej kwasu DL-winowego. Ponadto skarżąca twierdzi, że posiadanie tych informacji pozwoliłoby jej między innymi wykluczyć istnienie oczywistych błędów. W konsekwencji gdyby nie wystąpiło owo uchybienie proceduralne, skarżąca mogła byłaby lepiej zagwarantować swą obronę.
- 159 Wreszcie w ramach postępowania antydumpingowego instytucje nie mogą mieć bezwarunkowego obowiązku odmówienia ujawnienia informacji objętych tajemnicą handlową, bez oceny szczególnych okoliczności danej sprawy (zob. podobnie wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, pkt 165, 199). Sąd nie może więc przesądzać o rezultacie, do jakiego doszłyby instytucje w ramach ponownego badania wniosku o udzielenie informacji dotyczących różnicy cen, w świetle powodów, jakie mogłyby one zasadnie uwzględnić.
- 160 W konsekwencji, w świetle art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i prawa do obrony, wobec braku ustalenia wystarczającego powodu uzasadniającego tę odmowę w odpowiednim czasie instytucje zasadniczo powinny były udzielić skarżącej dostępu do żądanych informacji dotyczących różnicy cen kwasu DL-winowego i kwasu (L+)-winowego.
- 161 Wobec powyższego zarzut piąty należy uwzględnić.

W przedmiocie kosztów

- 162 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Jednakże zgodnie z art. 135 § 1 regulaminu postępowania w wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymagają tego względy słuszności, Sąd może zdecydować, że strona przegrywająca sprawę pokrywa własne koszty i zostaje obciążona tylko częścią kosztów poniesionych przez stronę przeciwną, a nawet że nie zostaje nimi obciążona w ogóle.
- 163 Ponieważ skarga została uwzględniona jedynie częściowo, właściwa ocena okoliczności sprawy wymaga, aby strona skarżąca pokryła połowę własnych kosztów. Rada pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez skarżącą.

- ¹⁶⁴ Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania państwa członkowskie i instytucje interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty. Komisja pokryje zatem własne koszty.
- ¹⁶⁵ Zgodnie z art. 138 § 3 regulaminu postępowania Sąd może zdecydować, że interwenient niewymieniony w §§ 1 i 2 tego przepisu pokryje własne koszty. W okolicznościach niniejszej sprawy należy orzec, że interweniujące spółki pokryją własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba),

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 626/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 349/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
- 2) **Rada Unii Europejskiej pokrywa połowę kosztów poniesionych przez Changmao Biochemical Engineering oraz własne koszty.**
- 3) **Changmao Biochemical Engineering pokrywa połowę własnych kosztów.**
- 4) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**
- 5) **Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL pokrywają własne koszty.**

Collins

Kancheva

Barents

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 1 czerwca 2017 r.

Podpisy